

HOLY INNOCENTS FALLOWFIELD

Palm Sunday 2024

The Palm Sunday Liturgy marks both the end of Lent and the beginning of Holy Week. The mood of the liturgy swings from triumph and recognition as Jesus, riding on a young donkey, rides into Jerusalem, and lives, before Good Friday, the narrative of Jesus' passion and death. It falls into several key parts:

The Blessing of Palms and Entry into Jerusalem – a liturgical tradition reflecting the palms waved by the people of Jerusalem as Jesus rode into Jerusalem on a donkey.

The Ministry of the Word – our readings and Psalm for today

St Mark's Passion: four narrators bring to life the drama and inevitability of the story of the Passover meal, betrayal, crucifixion and death of Jesus.

The Liturgy of the Eucharist – our witness each Sunday and holy day, calling to mind our Lord's giving of himself and his perpetual presence with us through our sacramental worship and receiving of Holy Communion.

خوش آمدی

Welcome to Holy Innocents

Please take this leaflet home with you. It contains all you need to join in today's service.

Please be still and quiet as we prepare together to celebrate the Eucharist. The church will be unlit by lights or candles as we wait for the service to begin. When the bell rings, the president and other ministers will move to below the gallery. All please stand and turn to face the door to join in:

Ride on, ride on, in majesty! Hark! All the tribes 'Hosanna' cry;

Thy humble beast pursues its road with palms and scattered garments strewed.

Ride on, ride on, in majesty - in lowly pomp ride on to die.

O Christ, thy triumphs now begin o'er captive death and conquered sin.

The Blessing of the Palms

The Lord be with you:

and also with you.

Dear friends in Christ, during Lent we have been preparing by works of love and self-sacrifice for the celebration of our Lord's death and resurrection. Today we come together to begin this solemn celebration in union with the Church throughout the world. Christ enters his own city to complete his work as our Saviour, to suffer, to die, and to rise again.

Let us go with him in faith and love, so that, united with him in his suffering we may share his risen life.

Everyone holds up their palms:

God our Saviour, whose Son Jesus Christ entered Jerusalem as Messiah to suffer and to die, let these palms be for us signs of his victory; and grant that we who bear them in his name may ever hail him as our King, and follow him in the way that leads to eternal life; who lives and reigns with you and the Holy Spirit, now and forever.

Amen.

The Palm Gospel

Hear the Gospel of our Lord Jesus Christ according to Mark:

Glory to you, O Lord.

When they drew near to Jerusalem, to Bethphage and Bethany, at the Mount of Olives, he sent two of his disciples and said to them, 'Go into the village opposite you, and immediately as you enter it you will find a colt tied there, on which no one has ever sat; untie it and bring it. If anyone says to you, "Why are you doing this?" say, "The Lord has need of it and will send it back here immediately."'

And they went away, and found a colt tied at the door out in the open street; and they untied it. And those who stood there said to them, 'What are you doing, untying the colt?' And they told them what Jesus had said; and they let them go. And they brought the colt to Jesus, and threw their garments on it; and he sat upon it.

And many spread their garments on the road, and others spread leafy branches which they had cut in the fields. And those who went before and those who followed cried out, 'Hosanna! Blessed is he who comes in the name of the Lord!

Blessed is the kingdom of our father David that is coming! Hosanna in the highest!'

At the end: This is the Gospel of the Lord:

Praise to you O Christ.

A voice from the congregation says:

Let us go forth, praising Jesus our Messiah.

As the procession moves forward to the sanctuary step we sing:

**Ride on, ride on, in majesty –
the wingèd squadrons of the sky
look down with sad and wondering eyes,
to see the approaching sacrifice.**

**Ride on, ride on, in majesty –
thy last and fiercest strife is nigh;
The Father, on His sapphire throne,
expects His own anointed Son.**

**Ride on, ride on, in majesty!
In lowly pomp ride on to die;
Bow Thy meek head to mortal pain,
then take, O God, Thy power, and reign.**

The candles are lit and the procession moves into the sanctuary. Voices lead the following dialogue:

Hosanna to the Son of David.

Blessed is he who comes in the name of the Lord.

Behold your king comes to you, O Zion,
meek and lowly, sitting upon a donkey.

Ride on in the cause of truth and for the sake of justice.

Your throne is the throne of God, it endures for ever;

and the sceptre of your kingdom is a righteous sceptre.

You have loved righteousness and hated evil:

**therefore God, your God, has anointed you
with the oil of gladness above your fellows.**

Hosanna to the Son of David.

Blessed is he who comes in the name of the Lord.

The president says the COLLECT:

Let us pray.

Silent prayer.

At the end: **Amen**

خداوند متعال و ازلی، که بواسطه عشق سرشارت به نژاد بشریت
فرز نددت، منجی ما عیسی مسیح را فرستادی
تا بوسیله او غرایز ما را بستانی و بر روی صلیب متحمل مرگ
شود: ما را یاری کن تا بتوانیم از او به عنوان نمونه صبر و فروتنی
پیروی کنیم، و به عنوان سهام داران قیامش گمارده شویم؛
بواسطه فرزندت و خداوند ما عیسی مسیح،
کسی که زنده است و با تو حکومت می کند،
در وحدت روح القدس، خدایی یکتا، تا ابدالابد.

The Ministry of the Word and the Passion Gospel

FIRST READING Isaiah 50:4-9a

At the end: This is the word of the Lord.

Thanks be to God.

PSALM 31 vv9-16 V1 intoned on the first note of the chant, the V4 on the last note.

Have mercy on me, Lord, for I am in trouble;
my eye is consumed with sorrow, my soul and my body also.
For my life is wasted with grief, and my years with sighing;
my strength fails me because of my affliction, and my bones are consumed.
I have become a reproach to all my enemies and even | to my neighbours,
an object of dread to | my acquaintances;
when they see me in the | street they flee from me.
I am forgotten like one that is dead, out of mind; //I have become like a | broken vessel.
For I have heard the whispering | of the crowd; //fear is on | every side;
they scheme together |er against me, //and plot to | take my life.
But my trust is in you, O Lord. I have said: 'You are my G od, my times are in your hand;
deliver me from the hand of my enemies, and from those who persecute me.
Make your face to shine upon your servant, and save me for your mercy's sake.'

SECOND READING Philippians 2:5-11

At the end: This is the word of the Lord.

Thanks be to God.

The chorale "Herzliebster Jesu" introduces:

The Passion of our Lord Jesus Christ, according to Mark:

It was two days before the Passover and the festival of Unleavened Bread. The chief priests and the scribes were looking for a way to arrest Jesus by stealth and kill him; for they said, "Not during the festival, or there may be a riot among the people."

While he was at Bethany in the house of Simon the leper, as he sat at the table, a woman came with an alabaster jar of very costly ointment of nard, and she broke open the jar and poured the ointment on his head. But some were there who said to one another in anger, "Why was the ointment wasted in this way? For this ointment could have been sold for more than three hundred denarii, and the money given to the poor." And they scolded her.

Jesus said, "Let her alone; why do you trouble her? She has performed a good service for me. For you always have the poor with you, and you can show kindness to them whenever you wish; but you will not always have me. She has done what she could; she has anointed my body beforehand for its burial. Truly I tell you, wherever the good news is proclaimed in the whole world, what she has done will be told in remembrance of her."

Please sit.

Then Judas Iscariot, who was one of the twelve, went to the chief priests in order to betray him to them. When they heard it, they were greatly pleased, and promised to give him money. So he began to look for an opportunity to betray him.

On the first day of Unleavened Bread, when the Passover lamb is sacrificed, his disciples said to him, "Where do you want us to go and make the preparations for you to eat the Passover?" Jesus replied, "Go into the city, and a man carrying a jar of water will meet you; follow him, and wherever he enters, say to the owner of the house, 'The Teacher asks, where is my guest room where I may eat the Passover with my disciples?' He will show you a large room upstairs, furnished and ready. Make preparations for us there." So the disciples set out and went to the city, and found everything as he had told them; and they prepared the Passover meal.

When it was evening, Jesus took his place at dinner with the twelve. He said to them: "Truly I tell you, one of you will betray me, one who is eating with me. They began to be distressed and to say to him one after another, "Surely, not I?" Jesus said to them "It is one of the twelve, one who is dipping bread into the bowl with me. For the Son of Man goes as it is written of him, but woe to that one by whom the Son of Man is betrayed! It would have been better for that one not to have been born." While they were eating, he took a loaf of bread, and after blessing it he broke it, and gave it to them, saying "Take; this is my body." Then he took a cup, and after giving thanks he gave it to them, and all of them drank from it. Jesus said, "This is my blood of the covenant, which is poured out for many. Truly I tell you, I will never again drink of the fruit of the vine until that day when I drink it new in the kingdom of God." When they had sung the hymn, they went out to the Mount of Olives.

O dearest Jesus, of your goodness giving hope to the dying, comfort to the living; When we forget you, seek us out, restore us – save, reassure us.

Jesus said to them: "You will all become deserters; for it is written, 'I will strike the shepherd, and the sheep will be scattered.' But after I am raised up, I will go before you to Galilee." Peter said to him: "Even though all become deserters, I will not." Jesus replied: "Truly I tell you, this day, this very night, before the cock crows twice, you will deny me three times." Peter insisted: "Even though I must die with you, I will not deny you." And all of them said the same.

They went to a place called Gethsemane; Jesus said to them: "Sit here while I go and pray." He took with him Peter and James and John, and began to be distressed and agitated, saying "I am deeply grieved, even to death; remain here, and keep awake." And going a little farther, he threw himself on the ground and prayed that, if it were possible, the hour might pass from him: "Abba, Father, for you all things are possible; remove this cup from me; yet, not what I want, but you want."

He came back and found the disciples sleeping. "Simon," he said, "Are you asleep? Could you not keep awake one hour? Keep awake and pray that you may not come into the time of trial; the spirit indeed is willing, but the flesh is weak." Again he went away and prayed, saying the same words. And once more he came and found them sleeping, for their eyes were very heavy; and they did not know what to say to him. He came a third time and said to them, "Are you still sleeping and taking your rest? Enough! The hour has come; the Son of Man is betrayed into the hands of sinners. Get up, let us be going. See, my betrayer is at hand."

Immediately, while he was still speaking, Judas, one of the twelve, arrived; and with him there was a crowd with swords and clubs, from the chief priests, the scribes, and the elders. Now the betrayer had given them a sign, saying, "The one I will kiss is the man; arrest him and lead him away under guard." So when he came, he went up to him at once and said, "Rabbi!" and kissed him. Then they laid hands on him and arrested him. But one of those who stood near drew his sword and struck the slave of the high priest, cutting off his ear. Jesus said to them: "Have you come out with swords and clubs to arrest me as though I were a bandit? Day after day I was with you in the temple teaching, and you did not arrest me. But let the scriptures be fulfilled." All of them deserted him and fled. A young man was following him, wearing nothing but a linen cloth. They caught hold of him, but he left the linen cloth and ran off naked.

They took Jesus to the high priest; and all the chief priests, the elders, and the scribes were assembled. Peter had followed him at a distance, right into the courtyard of the high priest; and he was sitting with the guards, warming himself at the fire. Now the chief priests and the whole council were looking for testimony against Jesus to put him to death; but they found none.

Many gave false testimony against him, and their testimony did not agree. Some stood up and said, "We heard him say, 'I will destroy this temple that is made with hands, and in three days I will build another, not made with hands.'" But even on this point their testimony did not agree. The high priest turned to Jesus and asked him "Have you no answer? What is it that they testify against you?" But he was silent and did not answer. The high priest asked him again: "Are you the Messiah, the Son of the Blessed One?" Jesus replied "I am; and you will see the Son of Man seated at the right hand of the Power, and coming with the clouds of heaven. The high priest shouted angrily: "Why do we still need witnesses? You have heard his blasphemy! What is your decision?" All of them condemned him as deserving death. Some began to spit on him, to blindfold him, and to strike him, saying to him, "Prophecy to us, Messiah!" Then the guards took him over and beat him.

While Peter was below in the courtyard, one of the servant- girls of the high priest came by. When she saw Peter warming himself, she stared at him. "You also were with Jesus, the man from Nazareth," she said.

Peter replied, "I do not know or understand what you are talking about."

And he went out into the forecourt.

Then the cock crowed. The servant girl said to the others there: "This man is one of his disciples" Peter replied "I am not." A bystander joined in, saying, "Certainly you are one of them; for you are a Galilean." Peter insisted: "I do not know this man you are talking about." At that moment the cock crowed for the second time. Then Peter remembered that Jesus had said to him, "Before the cock crows twice, you will deny me three times." And he broke down and wept.

Please stand as we sing:

We ask dear Lord, what crime have you committed? What grave offence has such an end befitted? Betrayed, abandoned, facing condemnation – in desolation.

As soon as it was morning, the chief priests held a consultation with the elders and scribes and the whole council. They bound Jesus, led him away, and handed him over to Pilate who asked him "Are you the King of the Jews?" Jesus replied: "You say so." Then the chief priests accused him of many things. Pilate said to him "Have you no answer? See how many charges they bring against you." But to Pilate's amazement Jesus made no further reply. Now at the festival he used to release a prisoner for them, anyone for whom they asked. Now a man called Barabbas was in prison with the rebels who had committed murder during the insurrection. So the crowd came and began to ask Pilate to do for them according to his custom.

Pilate asked "Do you want me to release for you the King of the Jews?" for he realized that it was out of jealousy that the chief priests had handed him over. But the chief priests stirred up the crowd to have him release Barabbas for them instead. Pilate asked, "Then what do you wish me to do with the man you call the King of the Jews?" They replied "Crucify him!" Pilate asked "Why, what evil has he done?" They shouted back at him "Crucify him!" So Pilate, wishing to satisfy the crowd, released Barabbas for them; and after having Jesus flogged, he handed him over to be crucified. Then the soldiers led him into the courtyard of the palace - the governor's headquarters - and they called together the whole cohort. And they clothed him in a purple cloak; and after twisting some thorns into a crown, they put it on him. They began saluting him, "Hail, King of the Jews!" They struck his head with a reed, spat upon him, and knelt down in homage to him.

After mocking him, they stripped him of the purple cloak and put his own clothes on him. Then they led him out to crucify him. They compelled a passer-by, who was coming in from the country, to carry his cross; it was Simon of Cyrene, the father of Alexander and Rufus.

Please sit or kneel:

Then they brought Jesus to the place called Golgotha - the place of a skull. They offered him wine mixed with myrrh; but he did not take it. And they crucified him, and divided his clothes among them, casting lots to decide what each should take. It was nine o'clock in the morning when they crucified him. The inscription of the charge against him read, "The King of the Jews." And with him they crucified two bandits, one on his right and one on his left. Those who passed by derided him, shaking their heads and saying, scornfully: "You who would destroy the temple and build it in three days, save yourself, and come down from the cross!" In the same way the chief priests, along with the scribes, were also mocking him among themselves and saying, "He saved others; he cannot save himself. Let the Messiah, the King of Israel, come down from the cross now, so that we may see and believe." Those who were crucified with him also taunted him.

See for his sheep, the Shepherd hangs here, dying - as death approaches, for our pardon crying; the suffering servant, Lord of all creation – for our salvation.

When it was noon, darkness came over the whole land until three in the afternoon. At three o'clock Jesus cried out with a loud voice, "Eloi, Eloi, lema sabachthani?" - "My God, my God, why have you forsaken me?" When some of the bystanders heard it, they said, "Listen, he is calling for Elijah." And someone ran, filled a sponge with sour wine, put it on a stick, and gave it to him to drink, saying, "Wait, let us see whether Elijah will come to take him down." Then Jesus gave a loud cry and breathed his last.

.....
The curtain of the temple was torn in two, from top to bottom. And when the centurion, who stood facing him, saw that in this way he breathed his last, he said, "Truly this man was God's Son!"

There were also women looking on from a distance; among them were Mary Magdalene, and Mary the mother of James the younger and of Joset, and Salome. These used to follow him and provided for him when he was in Galilee; and there were many other women who had come up with him to Jerusalem. When evening had come, and since it was the day of Preparation, that is, the day before the Sabbath, Joseph of Arimathea, a respected member of the council, who was also himself waiting expectantly for the kingdom of God, went boldly to Pilate and asked for the body of Jesus. Pilate wondered if he were already dead; and summoning the centurion, he asked him whether he had been dead for some time. When he learned from the centurion that he was dead, he granted the body to Joseph.

Then Joseph bought a linen cloth, and taking down the body, wrapped it in the linen cloth, and laid it in a tomb that had been hewn out of the rock.

He rolled a stone against the door of the tomb. Mary Magdalene and Mary the mother of Joset saw where the body was laid.

**O greatest love, O love beyond our knowing, in suffering given, ceaseless, overflowing;
A new life calls us in our grief and sorrow – Christ's new tomorrow.**

At the end of the Passion narrative please remain seated or kneeling for a time of silence. Then please STAND with the president for the PRAYER OF THE FAITHFUL:

We stand with Christ in his suffering.

For forgiveness for the many times we have denied Jesus
for grace to seek out those habits of sin which mean spiritual death,
and by prayer and self-discipline to overcome them, let us pray to the Lord.

Lord, have mercy.

For Christian people, that through the suffering of disunity
there may grow a rich union in Christ, let us pray to the Lord.

Lord, have mercy.

For those who make laws, interpret them, and administer them,
that our common life may be ordered in justice and mercy, let us pray to the Lord.

Lord, have mercy.

For those who still make Jerusalem a battle-ground, and for those who have the
courage and honesty to work openly for justice and peace, let us pray to the Lord.

Lord, have mercy.

For those in the darkness and agony of isolation, that they may find support and
encouragement, and for those, who weighed down with hardship, failure, or sorrow,
feel that God is far from them, let us pray to the Lord.

Lord, have mercy.

For those who are tempted to give up the way of the cross, let us pray to the Lord.

Lord, have mercy.

That we, with those who have died in faith, may find mercy in the day of Christ,
let us pray to the Lord: **Lord, have mercy.**

After the last section there is a time of silence, then:

Holy God, holy and strong, holy and immortal, have mercy on us.

The president introduces THE PEACE:

Once we were far off, but now in union with Christ Jesus we have been brought near
through the shedding of Christ's blood, for he is our peace.

The peace of the Lord be always with you.

And also with you.

All exchange a sign of peace and then join in:

**Refrain: All glory, laud, and honour to thee, Redeemer, King!
to whom the lips of children made sweet hosannas ring.**

**Thou art the King of Israel, thou David's royal Son,
who in the Lord's Name comest, the King and Blessed One.**

**The people of the Hebrews with palms before thee went;
our praise and prayer and anthems before thee we present.**

**To thee before thy passion they sang their hymns of praise;
to thee, now high exalted, our melody we raise.**

**Thou didst accept their praises; accept the prayers we bring,
who in all good delightest, thou good and gracious King.**

The bread and wine are brought to the altar.

The president says a prayer over the gifts to which we all respond:

Blessed be God for ever.

THE EUCHARISTIC PRAYER follows.

The Lord be with you

And also with you.

Lift up your hearts.

We lift them to the Lord.

Let us give thanks to the Lord our God.

It is right to give thanks and praise.

THE PRESIDENT continues the prayer, thanking God for his saving works, and then invites the people to join their praises with the whole company of heaven:

..... for ever praising you and singing:

Holy, holy, holy Lord, God of power and might, heaven and earth are full of your glory.

Hosanna in the highest.

Blessed is he who come in the name of the Lord. Hosanna in the highest.

THE PRESIDENT asks the Father to send the Holy Spirit to sanctify the bread and wine, and then repeats the Lord's own words over the bread and cup..... Great is the mystery of faith:

Christ has died; Christ is risen; Christ will come again.

THE PRESIDENT CONTINUES, joining our offering with Christ's sacrifice of himself.

At the end of the prayer the president says:

.....all honour and glory be yours almighty Father, for ever and ever. **Amen.**

The president introduces the Lord's Prayer, and we say together:

Our Father, who art in heaven, hallowed be thy name;

thy kingdom come, thy will be done on earth as it is in heaven.

**Give us this day our daily bread, but forgive us our trespasses,
as we forgive those who trespass against us.**

And lead us not into temptation but deliver us from evil.

For thine is the kingdom, the power and the glory for ever and ever. Amen.

ی پدر ما که در آسمانی، نام تو مقدس باد، ملکوت تو بیاید. اراده تو چنانکه در آسمان است، بر زمین نیز کرده شود. نان کفاف ما را امروز به ما بده. و قرض های ما را ببخش چنانکه ما نیز قرضداران خود را می بخشیم، و ما را در آزمایش میاور، بلکه از شریر ما را رهایی ده. زیرا ملکوت وقوت و جلالت ابدالابداد از آن تو است، آمین.

We SIT OR KNEEL as the president breaks the consecrated bread into pieces for all to share:

We break this bread to share in the body of Christ.

Though we are many, we are one body, because we all share in one bread.

Jesus, Lamb of God, have mercy on us. Jesus, bearer of our sin have mercy on us.

Jesus, Redeemer of the world, grant us peace.

The president addresses those who wish to come to Holy Communion.

Every time we eat this bread or drink this cup

We proclaim the Lord's death until he comes.

Those who wish to receive Holy Communion approach the altar. Communicant members of other churches are invited to receive Holy Communion with us. What remains of the consecrated bread will be placed in the tabernacle. At the end of a time of silence, all please STAND with the president.

Let us pray

Silent prayer.

Lord Jesus Christ, you humbled yourself

in taking the form of a servant,

and in obedience

died on the cross for our salvation:

give us the mind to follow you

and to proclaim you as Lord and King, to the glory of God the Father. Amen.

Please join in :

The royal banners forward go, the cross shines forth in mystic glow;

where he in flesh, our flesh who made, our sentence bore, our ransom paid.

Where deep for us the spear was dyed, life's torrent rushing from his side,

to wash us in that precious flood, where mingled water flowed, and blood.

O cross, our one reliance, hail! Still may thy power with us avail

to give new virtue to the saint, and pardon to the penitent.

To thee, eternal Three in One, let homage meet by all be done:

whom by the cross thou dost restore, preserve and govern evermore.

PLEASE SIT for the announcements, then STAND for the blessing and dismissal.

May the Father, who so loved the world that he gave his only Son,

bring you by faith to his eternal life. **Amen.**

May Christ, who accepted the cup of sacrifice in obedience to the Father's will,

keep you steadfast as you walk with him the way of his cross. **Amen.**

May the Spirit, who strengthens us to suffer with Christ that we may share his glory,

set your minds on life and peace. **Amen**

And the blessing of God almighty, the Father, the Son and the Holy Spirit,

be among you and remain with you always.

Amen.

Go in the peace of Christ.

Thanks be to God.

عیسی مسیح خداوند، خود را با خدمتگزار معرفی
کردن، فروتن ساختی و با فرمانبرداری روی صلیب
برای نجات ما متحمل مرگ شد: به ما خردی عطا
کن که پیرو تو باشیم و تو را خداوند و فرمانروا
بخوانیم، بواسطه جلالی خدای پدر.

The Palm Gospel

هنگامی که به حوالی اورشلیم، به نزدیکی بیت‌فاجی و بیت‌عنیا واقع در کوه زیتون رسیدند، عیسی دو نفر از شاگردان خود را جلوتر فرستاد و به ایشان فرمود: "به دهکده‌ای که در مقابل شماست بروید. هنگامی که وارد شدید، کَرّه الاغی را خواهید دید که بسته‌اند. تابحال کسی بر آن سوار نشده است. آن را باز کنید و به اینجا بیاورید. و اگر کسی بپرسد چه می‌کنید، فقط بگویید: استادمان لازمش دارد و زود آن را پس خواهد فرستاد." آن دو شاگرد رفتند و کَرّه الاغ را یافتند که در جاده‌ای، کنار درختان بسته شده بود. وقتی کره را باز می‌کردند، عده‌ای که در آن نزدیکی ایستاده بودند، پرسیدند: "چه می‌کنید؟ چرا کره را باز می‌کنید؟" پس آنچه عیسی فرموده بود، گفتند. آنان نیز اجازه دادند که کره را ببرند. کره را نزد عیسی آوردند و شاگردان ردای خود را بر پشت آن انداختند تا او سوار شود. از میان جمعیت نیز بسیاری لباس خود را در راه پهن می‌کردند تا عیسی سوار بر کره از روی آنها عبور کند. بعضی نیز شاخه‌های درختان را بریده، سر راه او می‌گذاشتند. مردم از هر سو او را احاطه کرده بودند و فریاد برمی‌آوردند: "خوش آمدی ای پادشاه! خدا را سپاس باد بخاطر او که به نام خداوند می‌آید... خدا را سپاس باد که سلطنت پدر ما داود بار دیگر برقرار می‌شود. خوش آمدی ای پادشاه." به این ترتیب، عیسی وارد اورشلیم شد و به خانه خدا رفت. او با دقت همه چیز را زیر نظر گرفت و بیرون آمد. هنگام غروب، شهر را ترک گفت و همراه دوازده شاگرد خود به بیت‌عنیا رفت.

First Reading

خداوند به من آموخته که چه بگویم و چگونه خستگان را به کلام خود توانایی بخشم. او هر صبح مرا بیدار می‌کند و فهم مرا روشن می‌سازد تا خواست او را بدانم. خداوند با من صحبت کرد و من به سخنانش گوش دادم. با او مخالفت نکردم و از او برنگشتم. پشتم را به ضرب شلاق کسانی که مرا می‌زدند سپردم و در برابر کسانی که ریش مرا می‌کنند و بصورتم تف می‌انداختند و به من اهانت می‌کردند، مقاومت نکردم. از اهانت آنان ترسی ندارم، زیرا خداوند یاور من است. بنابراین، روی خود را همچون سنگ خارا ساخته‌ام تا خواست خداوند را بجا آورم. یقین دارم پیروز خواهم شد، زیرا خداوند نزدیک است و از حق من دفاع خواهد کرد. پس کیست که جرأت کند با من بجنگد؟ دشمنان کجا هستند؟ بگذار جلو بیایند! خداوند پشتیبان من است، پس کیست که بتواند مرا محکوم سازد؟ تمام دشمنانم مانند لباس بید خورده از بین خواهند رفت!

Psalm 31

خداوندا، بر من رحم کن، زیرا در تنگنا و سختی هستم. از شدت گریه چشمانم تار شده است. دیگر تاب تحمل ندارم. عرمم با آه و ناله بسر می‌رود. بر اثر گناه، قوتم را از دست داده‌ام و استخوانهایم می‌پوسند. نزد همه دشمنان سرافکنده و رسوا شده‌ام و پیش همسایگان نمی‌توانم سرم را بلند کنم. آشنایان از من می‌ترسند؛ هر که مرا در کوچه و بازار می‌بیند، می‌گریزد. همچون مرده‌ای هستم که به دست فراموشی سپرده شده است؛ مانند ظرفی هستم که به دور انداخته باشند. شنیده‌ام که بسیاری پشت سر من بدگویی می‌کنند. وحشت مرا احاطه کرده است، زیرا آنان نقشه قتل مرا می‌کشند؛ برضد من برخاسته‌اند و قصد جانم را دارند. اما من بر تو، ای خداوند، توکل کرده‌ام و می‌گویم که خدای من تو هستی. زندگی من در دست تو است؛ مرا از دست دشمنان و آزاردهندگانم برهان. نظر لطف بر بندهات بیافکن و به رحمت خود مرا نجات ده.

Second Reading

شما باید همان طرز فکری را در پیش گیرید که مسیح داشت. او با اینکه ماهیت خدایی داشت، اما نخواست از اختیار و حق خدایی خود استفاده کند؛ بلکه قدرت و جلال خود را کنار گذاشت و به شکل یک بنده درآمد، و شبیه انسانها شد؛ و حتی بیش از این نیز خود را فروتن ساخت، تا جایی که حاضر شد مانند یک تبه‌کار، بر روی صلیب اعدام شود. به همین جهت، خدا او را بی‌نهایت سرافراز کرد و نامی به او بخشید که از هر نام دیگری والاتر است، تا به نام "عیسی"، هر آنچه در آسمان و بر زمین و زیر زمین است، به زانو درآید، و برای جلال خدای پدر، همه به زبان خود اعتراف کنند که عیسی مسیح، خداوند است.

دو روز به عید پسخ مانده بود. در ایام این عید، یهودیان فقط نان فطیر می‌خوردند. کاهنان اعظم و روحانیان دیگر یهود، هنوز در پی فرصت می‌گشتند تا عیسی را بی‌سر و صدا دستگیر کنند و بکشند. ولی می‌گفتند: "در روزهای عید نمی‌توان این کار را کرد مبادا مردم سر بشورش بگذارند." در این هنگام، عیسی در بیت‌عنیا در خانه شمعون جذامی مهمان بود. وقت شام، زنی با یک شیشه عطر گران‌قیمت از سنبُل خالص وارد شد و شیشه را باز کرد و عطر را بر سر عیسی ریخت. بعضی از حضار از این عمل ناراحت شده، به یکدیگر گفتند: "افسوس! چرا عطر به این خوبی را تلف کرد؟ می‌توانستیم آن را به سیصد سکه نقره بفروشیم و پولش را به فقرا بدهیم." به این ترتیب، آن زن را سرزنش می‌کردند. ولی عیسی گفت: "کاری به کار او نداشته باشید! چرا برای این کار خوب او را سرزنش می‌کنید؟ فقرا همیشه دوروبر شما هستند. هرگاه بخواهید می‌توانید کمکشان کنید. ولی من مدت زیادی با شما نخواهم بود.

این زن هر چه از دستش برمی‌آمد، انجام داد. در واقع بدن مرا برای کفن و دفن حاضر کرد. این که می‌گویم عین حقیقت است: از این پس در هر جای دنیا که پیغام انجیل موعظه شود، کار این زن نیز ذکر خواهد شد و مورد تحسین قرار خواهد گرفت." آنگاه یکی از شاگردان او به نام یهوذا اسخریوطی، نزد کاهنان اعظم رفت تا استاد خود را به ایشان تسلیم کند. وقتی کاهنان شنیدند برای چه آمده است، بسیار شاد شدند و قول دادند به او پاداشی بدهند. او نیز در پی فرصت می‌گشت تا عیسی را به ایشان تحویل دهد. روز اول عید که در آن قربانی می‌کردند، شاگردان عیسی پرسیدند: "کجا می‌خواهید برویم و شام عید پسخ را بخوریم؟" عیسی دو نفر از شاگردان را به اورشلیم فرستاد تا شام را حاضر کنند و گفت: "در راه شخصی را خواهید دید که بطرف شما می‌آید. یک کوزه آب هم در دست دارد. به دنبال او بروید. به هر خانه‌ای داخل شد، به صاحب آن خانه بگویید: استادمان ما را فرستاده است تا اطاقی را که برای ما حاضر کرده‌اید تا امشب شام پسخ را بخوریم، ببینیم. او شما را به بالاخانه، به یک اتاق بزرگ و مفروش خواهد برد. شام را همانجا تدارک ببینید." پس آن دو شاگرد به شهر رفتند و همان‌طور واقع شد که عیسی گفته بود. پس شام را حاضر کردند. هنگام شب، عیسی و بقیه شاگردان رسیدند. وقتی دور سفره نشستند، عیسی گفت: "این که می‌گویم عین حقیقت است: یکی از شما به من خیانت می‌کند، بلی، یکی از خود شما که اینجا با من شام می‌خورید." همه از این سخن غمگین شدند و یک به یک از او پرسیدند: "منم؟"

عیسی جواب داد: "یکی از شما دوازده نفر است که حالا با من شام می‌خورد. من باید بمیرم، همان‌طور که پیغمبران خدا از پیش خیر داده‌اند. اما وای بحال آنکه مرا تسلیم به مرگ می‌کند. کاش هرگز به دنیا نمی‌آمد." وقتی شام می‌خوردند، عیسی نان را بدست گرفت، آن را برکت داده، پاره کرد و به ایشان داد و فرمود: "بگیرید، این بدن من است." سپس جام را بدست گرفت، از خدا تشکر کرد و به ایشان داد و همه از آن نوشیدند. آنگاه به ایشان فرمود: "این خون من است که در راه بسیاری ریخته می‌شود، و مهر یک پیمان تازه است بین خدا و انسان. این که می‌گویم عین حقیقت است: دیگر از این محصول انگور نخواهم نوشید تا روزی که تازه آن را در ملکوت خدا بنوشم." سپس سرودی خواندند و از خانه بیرون آمدند و بسوی کوه زیتون رفتند. در بین راه، عیسی به ایشان گفت: "امشب همه شما مرا تنها گذارده، خواهید رفت، چون در کتاب آسمانی نوشته شده که خدا چوپان را می‌زند و گوسفندان پراکنده می‌شوند.

ولی بعد از زنده شدنم، به جلیل خواهم رفت و شما را در آنجا خواهم دید." پطرس گفت: "حتی اگر همه شما را ترک کنند، من این کار را نخواهم کرد." عیسی گفت: "پطرس، فردا صبح پیش از اینکه خروس دو بار بخواند، تو سه بار مرا انکار کرده، خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی." ولی پطرس با تأکید بیشتر گفت: "نه، من اگر لازم باشد بمیرم، می‌میرم ولی هرگز شما را انکار نمی‌کنم." دیگران نیز همین قسم را خوردند. سپس به یک باغ زیتون رسیدند، که به باغ جنسیمانی معروف بود. عیسی به شاگردان خود گفت: "شما اینجا بنشینید تا من بروم دعا کنم." او پطرس، یعقوب و یوحنا را نیز با خود برد. ناگاه اضطراب و پریشانی عمیقی بر او مستولی شد. به ایشان گفت: "از شدت حزن و غم، در شرف مرگ می‌باشم. شما همینجا بمانید و با من بیدار باشید." سپس کمی دورتر رفت، بر زمین افتاد و دعا کرد تا شاید آن دقایق وحشت‌آور که انتظارش را می‌کشید، هرگز پیش نیاید. او دعا کرده، گفت: "ای پدر، هر کاری نزد تو امکان‌پذیر است. پس این جام رنج و عذاب را از مقابل من بردار. در عین حال، خواست تو را می‌خواهم نه میل خود را." سپس نزد آن سه

شاگرد برگشت و دید که در خوابند. پس گفت: "شمعون! خوابی؟ نتوانستی حتی یک ساعت با من بیدار بمانی؟ با من بیدار بمانید و دعا کنید مبادا وسوسه‌کننده بر شما غالب آید. چون روح مایل است اما جسم، ضعیف و ناتوان." باز رفت و همان دعا را کرد. وقتی بازگشت، دید که هنوز در خوابند، چون نمی‌توانستند پلک‌هایشان را باز نگاه دارند و نمی‌دانستند چه بگویند. وقتی برای بار سوم برگشت، گفت: "هنوز در خوابید؟ بس است! دیگر وقت خواب نیست. نگاه کنید، اکنون در چنگ این اشخاص بدکار گرفتار خواهم شد. برخیزید، باید برویم! نگاه کنید، این هم شاگرد خائن من!..." سخن عیسی هنوز به پایان نرسیده بود که یهودا، یکی از دوازده شاگرد عیسی، از راه رسید؛ عده‌ای بسیار با شمشیر و چوب و چماق او را همراهی می‌کردند. آنان از طرف کاهنان اعظم و سران قوم یهود آمده بودند. یهودا به ایشان گفته بود: "هر که را بوسیدم، بدانید که او کسی است که باید بگیرید. پس با احتیاط او را بگیرید و ببرید." پس به محض اینکه یهودا رسید، نزد عیسی رفت و گفت: "سلام استاد!" و دست در گردن او انداخت و صورت او را بوسید. آنان نیز عیسی را گرفتند و محکم بستند تا ببرند. ولی یک نفر شمشیر کشید و با غلام کاهن اعظم درگیر شد و گوش او را برید. عیسی گفت: "مگر من دزد فراری هستم که اینطور سر تا پا مسلح برای گرفتار آمده‌اید؟ چرا در خانه خدا مرا نگرفتید؟ من که هر روز آنجا بودم و تعلیم می‌دادم. ولی لازم است تمام اینها اتفاق بیفتد تا پیشگویی کلام خدا انجام شود." در این گیرودار، شاگردان او را تنها گذاشتند و فرار کردند. یک جوانی نیز از پشت سرشان می‌آمد که فقط چادری بر خود انداخته بود. وقتی سعی کردند او را بگیرند، چادر را در دست آنها رها کرد و عریان پا بفرار گذاشت. پس عیسی را به خانه کاهن اعظم بردند. بی‌درنگ، تمام کاهنان اعظم و سران قوم یهود در آنجا جمع شدند. پطرس نیز از دور بدنایشان می‌آمد تا به خانه کاهن اعظم رسید. سپس آهسته از لای در، داخل حیاط خانه شد و میان غلامان، کنار آتش نشست. در داخل خانه، کاهنان اعظم و اعضاء شورای عالی یهود سعی می‌کردند علیه عیسی مدرکی بدست آورند تا حکم اعدامش را صادر کنند، ولی نتوانستند. چند نفر نیز شهادت دروغ دادند ولی گفته‌هایشان با هم یکسان نبود. سرانجام، بعضی برخاسته، بدروغ گفتند: "ما شنیدیم که می‌گفت من این خانه خدا را که با دست انسان ساخته شده است، خراب می‌کنم و بدون کمک دست انسان، در عرض سه روز، عبادتگاهی دیگر می‌سازم." ولی این تهمت نیز بجایی نرسید. آنگاه کاهن اعظم در حضور شورای عالی برخاست و از عیسی پرسید: "به این اتهام جواب نمی‌دهی؟ چه داری در دفاع از خودت بگویی؟" عیسی هیچ جواب نداد. پس کاهن اعظم پرسید: "ایا تو مسیح، فرزند خدای متبارک هستی؟" عیسی گفت: "هستم، و یک روز مرا خواهید دید که در دست راست خدا نشسته‌ام و در ابرهای آسمان به زمین باز می‌گردم." کاهن اعظم لباس خود را پاره کرد و گفت: "دیگر چه می‌خواهید؟ هنوز هم شاهد لازم دارید؟ خودتان شنیدید که کفر گفت. چه رأی می‌دهید؟" پس به اتفاق آراء او را به مرگ محکوم کردند. آنگاه به آزار و اذیت او پرداختند. بعضی بر صورتش آب دهان می‌انداختند. بعضی دیگر چشمانش را می‌بستند و به صورتش سیلی می‌زدند و با ریشخند می‌گفتند: "اگر پیغمبری، بگو چه کسی تو را زد؟" سربازان نیز او را می‌زدند. اما پطرس هنوز در حیاط بود. در آن حال، یکی از کنیزان کاهن اعظم او را دید که کنار آتش خود را گرم می‌کند؛ پس به او خیره شد و گفت: "مثل اینکه تو هم با عیسی ناصری بودی!" پطرس انکار کرد و گفت: "از حرف‌هایت سر در نمی‌آورم!" و به گوشه دیگر حیاط رفت. همانوقت خروس بانگ زد. آن کنیز دوباره پطرس را دید و به دیگران گفت: "او را می‌بینید؟ او هم یکی از شاگردان عیسی است!" باز پطرس انکار کرد. کمی بعد، دیگران که دور آتش بودند، به او گفتند: "تو باید یکی از شاگردان عیسی باشی، چون لهجات جلیلی است!" پطرس لعنت کرد و قسم خورد که من او را نمی‌شناسم. بار دوم خروس بانگ زد و پطرس گفته‌ای عیسی را به یاد آورد که فرموده بود: "پیش از اینکه خروس دوبار بخواند، تو سه بار خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی." پس به گریه افتاد. صبح زود، کاهنان اعظم، ریش‌سفیدان قوم و روحانیان یهود، یعنی تمام اعضاء شورای عالی، پس از مشورت و تصمیم‌گیری، عیسی را دست بسته، نزد پیلاتوس فرماندار رومی بردند. پیلاتوس از عیسی پرسید: "تو پادشاه یهود هستی؟" عیسی جواب داد: "بلی، چنین است که می‌گویی." آنگاه کاهنان اعظم، اتهامات متعددی بر عیسی وارد کردند. پیلاتوس از او پرسید: "چرا چیزی نمی‌گویی؟ این چه تهمت‌هایی است که به تو می‌زنند؟" ولی عیسی چیزی نگفت بطوری که پیلاتوس تعجب کرد. پیلاتوس عادت داشت هر سال در عید پسخ، یک زندانی یهودی را آزاد کند، هر زندانی که مردم می‌خواستند. یکی از زندانیان آن سال باراباس بود که با یاعیان دیگر در شورش شهر، آدم

کشته بود. از اینرو، عده‌ای از جمعیت نزد پیلاتوس رفته، خواهش کردند مانند هر سال یک زندانی را آزاد سازد. پیلاتوس پرسید: "ایا می‌خواهید پادشاه یهود را برایتان آزاد کنم؟" زیرا او می‌دانست تمام این تحریکات زیر سر کاهنان اعظم است که به محبوبیت عیسی حسادت می‌ورزیدند. ولی کاهنان اعظم مردم را تحریک کردند تا به عوض عیسی، آزادی باراباس را بخواهند. پیلاتوس پرسید: "ولی اگر باراباس را آزاد کنم، با این شخص که می‌گویید پادشاهان است، چه کنم؟" فریاد زدند: "اعدامش کن!" پیلاتوس گفت: "چرا، مگر چه بدی کرده است؟" مردم صدایشان را بلند کرده، فریاد زدند: "اعدامش کن!" پیلاتوس که از شورش مردم وحشت داشت، و در ضمن می‌خواست ایشان را راضی نگاه دارد، باراباس را برای ایشان آزاد کرد و دستور داد عیسی را پس از شلاق زدن ببرند و بر صلیب اعدام کنند. پس سربازان رومی عیسی را به حیاط کاخ فرمانداری بردند و تمام سربازان کاخ را جمع کردند. سپس ردایی ارغوانی به او پوشاندند و تاجی از خار ساخته، بر سر او گذاشتند. آنها در مقابل او تعظیم کرده، می‌گفتند: "زنده باد پادشاه یهود!" سپس با چوب بر سرش می‌کوفتند و بر او آب دهان می‌انداختند و جلو او زانو زده، باریشخند او را سجده می‌کردند. وقتی از کار خود خسته شدند، ردا را از تنش در آوردند و لباس خودش را به او پوشاندند و او را بردند تا اعدام کنند. در راه به کسی برخوردند که از ده می‌آمد. نام او شمعون اهل قیروان و پدر اسکندر و روفس بود. سربازان او را وادار کردند صلیب عیسی را به دوش بگیرد و ببرد. سربازان عیسی را به محلی بردند به نام جَلْجَتَا یعنی "ججمه سر". ایشان به او شرابی مخلوط با سبزیجات تلخ دادند تا بنوشد و درد را احساس نکند، اما او نپذیرفت. آنگاه او را بر صلیب میخکوب کردند و بر سر تقسیم لباس‌های او قرعه انداختند. تقریباً سه ساعت به ظهر مانده بود که او را مصلوب کردند. تقصیرنامه‌ای او را بر صلیب نصب کردند که روی آن نوشته شده بود: "پادشاه یهود." دو دزد را نیز در همان وقت در دو طرف او به صلیب کشیدند.

به این ترتیب، پیشگویی کتاب آسمانی به انجام رسید که می‌فرماید: "او جزو بدکاران محسوب خواهد شد." کسانی که از آنجا رد می‌شدند، او را دشنام می‌دادند و سر خود را تکان داده، با تمسخر می‌گفتند: "تو که می‌خواستی خانه خدا را خراب کنی و در عرض سه روز باز بسازی، چرا خودت را نجات نمی‌دهی و از صلیب پایین نمی‌آیی؟" کاهنان اعظم و رهبران دینی نیز که در آنجا حضور داشتند، مسخره‌کنان می‌گفتند: "دیگران را خوب نجات می‌داد، اما نمی‌تواند خودش را نجات دهد!"

ای مسیح، پادشاه اسرائیل، از صلیب پایین بیا تا ما هم به تو ایمان بیاوریم!" حتی آن دو دزد نیز در حال مرگ، او را ناسزا می‌گفتند. به هنگام ظهر، تاریکی همه جا را فراگرفت و تا ساعت سه بعد از ظهر ادامه یافت. در این وقت، عیسی با صدای بلند فریاد زد: "ایلوئی، ایلوئی، لُما سَبَقْتِنی؟" یعنی "خدای من، خدای من، چرا مرا تنها گذارده‌ای؟"

بعضی از حاضرین گمان بردند که الیاس نبی را صدا می‌زند. پس شخصی دوید و اسفنجی را از شراب ترشیده پر کرد و بر سر چوبی گذاشت و نزدیک دهان او برد و گفت: "بگذار ببینیم الیاس می‌آید کمکش کند!" آنگاه عیسی فریاد دیگری برآورد و جان سپرد. در این هنگام، پرده خانه خدا از سر تا پا شکافت. وقتی افسر رومی در پای صلیب، دید که عیسی چگونه جان سپرد، گفت: "واقعاً این مرد فرزند خدا بود!" چند زن نیز آنجا بودند که از دور این وقایع را می‌دیدند. در میان ایشان مریم مجدلیه، مریم (مادر یعقوب کوچک و یوشا) و سالومه بودند. این زنان با زنان دیگر جلیلی، به عیسی ایمان داشتند و در جلیل او را خدمت می‌کردند و بتازگی با او به اورشلیم آمده بودند. آن روز جمعه بود و مردم خود را برای شنبه یعنی روز استراحت، آماده می‌کردند. نزدیک غروب شخصی به نام یوسف، اهل رامه، که یکی از اعضای محترم شورای عالی یهود و با اشتیاق در انتظار فرا رسیدن ملکوت خدا بود، با جرأت نزد پیلاتوس رفت و جنازه عیسی را خواست. پیلاتوس که باور نمی‌کرد عیسی به این زودی فوت کرده باشد، افسر مسئول را خواست و موضوع را از او پرسید. وقتی آن افسر مرگ عیسی را تأیید کرد، پیلاتوس اجازه داد یوسف جنازه را ببرد. یوسف نیز مقداری پارچه کتان خرید و جنازه را از بالای صلیب پایین آورد و در آن پیچید و در مقبره سنگی خود گذاشت. یک سنگ نیز جلو در قبر که مثل غار بود، غلطاند. مریم مجدلیه و مریم مادر یوشا نیز سر قبر بودند و دیدند جنازه را کجا گذاشتند.

Holy Week 2024

MONDAY: Eucharist 1930

TUESDAY: Eucharist 1200

WEDNESDAY: Eucharist (St James' School) 0900
Stations of the Cross 1600

MAUNDY THURSDAY

1930: Sung Eucharist of the Last Supper

GOOD FRIDAY

1345: Liturgy of the Lord's Passion
(The church will be open for silent prayer from 12 noon)

HOLY SATURDAY – EASTER EVE

2030: The Great Vigil of Easter

EASTER SUNDAY

1000: Sung Eucharist of the Lord's Resurrection

